

Svend Aage Jensen (CD):

Det har for mig altid været forbundet med en vis ærefrygt og respekt at stå på landets fremmeste talerstol, og da ikke mindst i dette tilfælde, hvor det for mit vedkommende er første gang.

Jeg vil herefter gå over til det egentlige. Til afløsning af presseloven har justitsministeren nu fremsat forslag om en ny medieansvarslov. Lovkomplekset er meget omfattende og tager sigte på at dække såvel forhold vedrørende den skrivende presse som tv og radio.

For CD er det magtpåliggende, at det centrale i den nye medieansvarslov bliver en fortsat sikring af pressefriheden, som vi kender den, og som vi i Danmark opfatter som et absolut nødvendigt element i vort demokrati. Pressefriheden skal dog begrænses, så at der ikke sker krænkelse af den enkelte borgers privatliv.

CD bemærker med tilfredshed, at forslaget indeholder en sammenlægning af Berigtigelsesnævnet, Radionævnet og Dansk Presse-nævntil ét uafhængigt organ sammensat af redaktører og medarbejdere, juridisk sagkyndige og sidst, men ikke mindst, repræsentanter for offentligheden, hvilket giver mulighed for sikring af en objektiv og uvildig behandling af klagesager.

Som sagt er lovkomplekset omfattende, og Centrum-Demokraterne forventer en grundig udvalgsbehandling, som vi vil tage aktivt og positivt del i.

Niels Helveg Petersen (RV):

De regler, som Folketinget her diskuterer, har jo overordentlig stor betydning som grundlag for daglig nyhedsformidling. Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at jeg synes, han har haft en heldig hånd med udformningen af lovforslaget. På de punkter, hvor der er og har været diskussion, synes jeg stort set, justitsministeren har fundet de rigtige grænsedragninger.

De punkter, hr. Gert Petersen fremdrog som mulige ændringer til lovforslaget, mener jeg fortjener nøjere overvejelse i udvalget.

Jeg er godt tilfreds med, at der nu bliver ansvarsregler for de elektroniske medier parallelle med dem, der gælder for den trykte presse. Jeg synes også, det er rigtigt, at der for grove krænkelse af privatlivets fred kan idømmes større bøder, end vi hidtil har set. Det er en relevant sanktion over for de trykte medier og an-

dre medier, som forbryder sig imod – skal vi sige – gode regler.

Der har været røster om, at det kunne være rigtigt at gå et skridt videre og stadfæste et særligt udgiveransvar. Man kan sådan set godt sætte sig ind i de ræsonnementer, der ligger bag, om, at den kreds af personer og de økonomiske interesser, som står for ledelsen af medier, også direkte skulle kunne ifalde et ansvar for, hvad der står i de pågældende medier. Der er et ræsonnement i det, som man er nødt til at gå nøje igennem; men når man gør det, må man også komme til det resultat, at konsekvenserne af en sådan regel ville være uheldige for nyhedsformidling, for kommentarer og for pressens reelle frihed. Det måtte meget hurtigt føre til, at udgiverne tiltvang sig eller påtog sig et større ansvar for mediernes daglige indhold, og det ville være et tilbageskridt for den reelle diskussion og ytringsfrihed. Så velforståelig ideen om et udgiveransvar derfor kan være, må den af hensyn til konsekvenserne for ytringsfriheden afvises.

Det Radikale Venstre finder som sagt, at justitsministeren stort set har haft en meget heldig hånd med udformningen af lovforslaget, og vi ser frem til en hurtig og ordentlig behandling af forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti synes også, at det er et godt forslag. Jeg sad og kiggede på det i går og tænkte, at det egentlig er meget sjældent, at man får et lovforslag med så klar en opbygning. Det præciseres hele tiden, hvad der er redaktøransvar, og hvad der er andres ansvar osv., og det synes jeg er meget fint, fordi man så måske kan komme uden om nogle af diskussionerne om, hvem der egentlig har ansvaret.

Ellers er lovens hovedformål vel at få også de elektroniske medier med, og det er da ganske givet, at de spiller en meget, meget stor rolle. Alle herinde ved i hvert fald, at de er utrolig stærkt meningsdannende, og at det kan være meget svært at få de synspunkter, der kommer frem dér, tilbagevist i den trykte presse.

Jeg synes, det er meget godt, at man også stræber efter at have den journalistiske frihed i højsædet. Det er meget vigtigt, at vi har en vågen presse i Danmark, både trykt og elektronisk, men i deres iver efter at kapre seere eller lyttere eller læsere kan det så være, at nogle medier – efter hvad nogle af os mener – går over